

Leoniden 2002 : Verslag post Castillejar

Arnold Tukkers ¹

1. Th.v.d.Borchstraat 9, 7591 TT Denekamp

Het begon in 1994 met een bericht van Peter Jenniskens over de terugkeer van de Leoniden. De aantallen waren wel niet erg hoog, maar het werd langzamerhand wel duidelijk dat de komende jaren wel eens heel interessant konden gaan worden. In 1995 de grote DMS expeditie naar Spanje, met onder andere de Alpha Monocerotiden uitbarsting. Ik zelf zag deze 'storm' op het dakterras van de sterrenwacht.

In 1997 een eerste echte kennismaking met de Leoniden vanuit Lattrop. Zelfs een Volle Maan kon niet verhinderen dat er die nacht twee vette vuurbollen werden gezien.

In 1998 vertrokken we richting China, en zagen daar een vuurbollen show van ongekennde grootte.

2000 richting Spanje (Valencia), waar we een storm zagen van heel veel zwakke Leoniden. 2001 weer richting China, met wederom heel veel vuurbollen, en heel veel zwakke meteoren. Deze show was voor mij persoonlijk de allermooiste. Dit jaar dus naar Spanje, Castillejar (Castillegar) was voor ons 'the place to be'. Een Villa werd gehuurd, waar we in de avond van 16 november aan kwamen.

Team Castillejar bestond uit: Jos, Karin en Niek Nijland, Gerard de Boer, Wytze en Rina Slofstra, ik, Elise, Demi en Brian. De eerste 3, en de laatste 4 vormen 2 gezinnen. De kids en de vrouwen waren er dit keer dus bij. Belangrijkste doel van de expeditie (voor mij) was dan ook om Elise en de kids de Leoniden te laten zien. Zondag een grote "meeting" van een man of dertig in de Villa in Castillejar met alle teams. Niet alleen Nederlanders, maar ook Tsjechen, Belgen en een Engelsman vonden hun weg naar de bijeenkomst. De nacht zelf zou vanuit Castillejar wel eens te bewolkt kunnen zijn, daarom vertrokken alle

teams van de DMS (het waren er 5) naar de oostwest kust van Spanje. Bij het plaatsje Fuente Alama vonden we een zeer fraaie waarneemplek. Vanuit de camper van Wytze en Rina werden we verzorgd met stokbrood met zalm, koffie en soep. De eerste Leonide verscheen om 0.25 uur UT. Een uur later kwam er vanuit het westen bewolking opzetten. De Leoniden werden steeds talrijker, tijd dus om de kids wakker te maken. Voor Niek en Brian geen probleem. Demi was echter niet wakker te krijgen, en heeft dus geen meteor gezien. (vertel dat maar eens aan de juf). Brian ging naast mij liggen en zag als eerste meteor een vette vuurbol in de Leeuw van -6, met een nalichtend spoor van enkele minuten. Dat is nog eens een begin. Brian en Niek begonnen te tellen, maar stopten na een klein half uurtje, omdat ze het niet konden bijhouden. Ze zaten toen al tegen de 90 meteoren per persoon. De bewolking werd wel lastig, maar gelukkig bleef er een heel gebied rond de Leeuw vrijwel wolkenloos.

Dat werd dus radiant kijken. Iets wat ik in al die jaren bijna niet gedaan heb. En ik mag wal zeggen dat dit radiant kijken heel erg spectaculair was. Je zag ze echt wegschieten uit de kop van de Leeuw. De aantallen werden hoger en hoger, maar vanwege de bewolking was het echt inspreken op memorecorders niet mee te doen. Gewoon kijken en genieten dus. Af en toe lichtte de bewolking op omdat er een heldere meteor uiteen spatte.

Het maximum viel inderdaad rond 4 uur UT. Op een gegeven moment zag ik er zelfs vijf tegelijk. En dat met redelijk wat bewolking. Kortom: ondanks de bewolking kunnen we spreken van een geweldige show, met heel veel mooie Leoniden!

De dagen erna genoten van een paar fantastische uitstapjes naar onder an-

dere het Alhambra in Granada, de berg Jabalcon, waar op de top een wind stond die zelfs Jos nog niet eerder had meegemaakt, en een prachtige rit door het natuurgebied ten noorden van Castillejar. Leuk detail is dat ik elke morgen rond kwart voor zeven mijn bed uit moest omdat Hans van Wieren van RTVOost (omroep voor Overijssel) me belde voor een interview.

Dat was het dan: de Leoniden zijn verleden tijd. We kunnen terugkijken op een aantal fantastische jaren. De Dutch Meteor Society ging er voor, en haalde fantastische resultaten.

De mooie jaren zijn nog niet voorbij. Ook in de toekomst zal de DMS op expeditie gaan. Waar naar toe? Niemand die het nu nog weet. Maar we zullen zeker weer vertrekken naar mooie exotische oorden.

Mijn dank gaat uit naar iedereen die er bij was, met jullie maakte ik onvergetelijke dingen mee, waar ik nog lang met heel veel plezier aan zal terug denken. Speciale dank is er ook voor al die mensen die het organiseerden. Een fantastische klus, door een groep fantastische mensen tot een goed einde gebracht. Soms met een traan, maar nog veel vaker met een lach. Graag tot ziens onder een heldere sterrenhemel, waar dan ook ter wereld.